

ע"פ 7577/12/16 - מדינת ישראל נגד הית'ם עסילה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 ינואר 2017

עפ"ג 7577-12-16 מדינת ישראל נ' עסילה

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
המערערת מדינת ישראל

נגד

המשיב הית'ם עסילה

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד עודד קלר

המשיב ובאת כוחו עו"ד לילך גולן-דקל

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בת"פ 40241-05-14 (בית משפט השלום בנתניה) בהחזקת סכין יפנית שנמצאה בפי הטבעת שלו בהיותו אסיר, כאשר הוא מרצה 7 שנות מאסר בגין הריגה ועבירות אלימות אחרות, ונידון לחודשיים מאסר בחופף לעונש המאסר שהוא ריצה באותו זמן ולשנת מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי קולת עונש המאסר בפועל וב"כ המערערת טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לחומרת העבירה בה הורשע המשיב וזאת בסתירה לעיקרון ההלימה שכן החזקת סכין בכלא היא עבירה הדורשת תכנון מוקדם נוכח נהלי הכלא ובדיקות קפדניות שמבצעים גורמי שב"ס.

ב"כ המערערת טוען עוד כי מתסקיר שירות המבחן שהוגש לבית משפט קמא וצורף להודעת הערעור לא עולה כי נימוק לסטות לקולא ממתחם הענישה שהרף התחתון שלו הוא 6 חודשים, שכן על פי האמור בתסקיר, שירות המבחן התרשם מקיום נזקקות טיפולית גבוהה במשיב אך הוא מתקשה להכיר בדפוסי אישיותו ובהתנהגותו המכשילים, כך שההמלצה היא על ענישה מוחשית לריצוי במאסר שתהווה גורם מרתיע למעורבות חוזרת של המשיב בפלילים.

לא למותר לציין כי ביום 14.12.16 הורשע המשיב, יחד עם שני אחרים, בתקיפת אסיר טעון השגחה שהיה בתאם כאשר חלקו של המשיב בביצוע התקיפה היה שנכנס לתא השירותים, קרא למתלונן מלשן וביקש ממנו להודות שהוא עובד עם המודיעין וסטר לו בפניו.

המשיב נידון בגין אותה עבירה ל-8 חודשי מאסר, מתוכם חודשיים חופפים למאסר הנוכחי ו-6 חודשים מצטברים לו, עונש שהוא מרצה עתה לאחר שסיים לרצות את 7 שנות המאסר נושא מאסרו המקורי.

בית משפט קמא לא התעלם מחומרת מעשהו של המשיב ואף אנו איננו מתעלמים ממנו, גם אם המשיב החזיק בסכין מתוך פחד שייפגע על ידי גורם שנתן לו את הסכין, כאשר לשירות המבחן מסר שהחזיק בסכין עקב רצונו להקנות לעצמו תחושת ביטחון מפני אסירים אחרים.

בית משפט קמא קיבל, ובצדק, את מתחם הענישה בין 6 חודשי מאסר לשנת מאסר, כפי שהוצג בפניו על ידי המשיבה, שהיא נתמכת על ידי פסיקה שהוגשה לבית משפט קמא ומתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא מקובל גם עלינו.

בית משפט קמא קבע כי מתקיימים במקרה ובמשיב נושא הערעור מידה לא מועטה, גם אם לא מושלמת, של סיכויי שיקום.

עיון בתסקירי שירות המבחן שהיו בפני בית משפט קמא מעלה כי המשיב סיגל לעצמו כבר מגיל צעיר אורח חיים עברייניים, המעשה נושא הרשעתו בוצע זמן קצר לאחר תחילת מאסרו וחלפה תקופה משמעותית של למעלה מ-3 שנים במהלכה לא עבר עבירות נוספות.

בעניין זה יש לומר כי המשיב הורשע בת"פ 21724-11-15 בביצוע עבירה של תקיפה בצוותא שבוצעה ביום 1.11.15 כך שאין לומר שמאז ביצוע העבירה נושא הערעור שבפנינו לא עבר עבירות נוספות אלא הוא עבר עבירת אלימות שאין להקל בה ראש, גם אם חלקו של המשיב היה קטן מחלקם של המעורבים האחרים באירוע.

לאור כל האמור לעיל, ומבלי שאנו מתעלמים מנסיבותיו האישיות של המשיב, מהאמור בתסקירי שירות המבחן ומההליך הטיפולי שעבר המשיב במהלך מאסרו, שלא הוכח בפני בית משפט קמא או בפנינו על ידי מסמכים של גורמי הטיפול בכלא, הרי לא מדובר בהליך שיקום שמצדיק ענישה מקלה ולא מרתיעה של עונש מאסר של חודשיים בחופף לעונש מאסר שריצה המשיב בזמן ביצוע העבירה נושא גזר הדין אשר אין בו כדי להרתיע את המשיב ואסירים שכמותו מלהחזיק סכין בהיותם אסירים או מלעשות שימוש באותה סכין, גם אם המשיב לא עשה בה שימוש.

לאור כל האמור לעיל, ובהתחשב בכלל לפיו ערכאת ערעור לא ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו, ובהתחשב בכל הנסיבות המקלות שנטענו על ידי ב"כ המשיב בפני בית משפט קמא ובפנינו, אנו מקבלים את הערעור

ומחליטים כי חלף עונש מאסר של חודשיים לריצוי בחופף למאסר אותו מרצה המשיב היום, הוא ירצה 3 חודשי מאסר במצטבר לכל עונש מאסר אותו מרצה המשיב היום.

עונש המאסר על תנאי שהוטל על המשיב על ידי בית משפט קמא יעמוד בתוקפו.

<#3#

ניתן והודע היום י"ז טבת תשע"ז, 15/1/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד